

Sygn. akt V U 1084/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Nowakowska

Protokolant Alina Kędzia

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2013 r. w Kaliszu

odwołania L. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 1 sierpnia 2013 r. Nr (...)

w sprawie L. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 1 sierpnia 2013 r., znak (...), w ten sposób, że przyznaje L. K. emeryturę od (...)

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 01.08.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w O. odmówił L. K. przyznania emerytury, gdyż jako osoba urodzona po 31.12.1948 r. nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w tych warunkach na dzień 01.01.1999 r., gdyż nie przedstawił na tę okoliczność dokumentu odpowiadającego wymogom formalno-prawnym.

Odwołanie od tej decyzji wniósł do Sądu L. K. domagając się przyznania emerytury z tytułu ponad 15-letniego wykonywania pracy w szczególnych warunkach, powołując się, że przez ponad 15 lat pracy w był kierowcą samochodu ciężarowego dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 ton. Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

L. K. urodził się w dniu (...)r. W 1975 r. ukończył Zasadniczą Szkołę Zawodowa dla pracujących przy Jednostce Wojskowej w K. w zawodzie mechanika samochodowego. Podczas służby wojskowej w dniu 10.05.1976 r. uzyskał też zawodowe prawo jazdy (dokumenty w aktach osobowych (...) Przedsiębiorstwa (...)w K. (1)).

Z akt rentowych odwołującego się wynika, że w okresie od 18.04.1978 r. do 05.1989 r. zatrudniony był w (...) Przedsiębiorstwie (...)w K. (1).

W świadectwie pracy w szczególnych warunkach z dnia 18.12.2001 r. zakład ten potwierdził fakt wykonywania przez odwołującego się pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 ton wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, z powołaniem klasyfikacji stanowiska według przepisów ogólnych Rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983 r. – wykaz A, dział VIII, poz.2 pkt. 1. W zakładzie

tym L. K. był kierowca wywrotki S. (...), która była mu przydzielona na stałe. Jedynie przez okres około 2 miesięcy w 1980 r. pracował jako kierowca samochodu (...), który jest samochodem terenowym. Jako kierowca wywrotki pracował przy budowie zalewów S. i J.. Okresowo poza tą pracą dowoził pracowników na budowę pojazdem na bazie samochodu (...) przystosowanym do przewozu ludzi (dowód – świadectwo pracy w szczególnych warunkach k. 41 akt ZUS, akta osobowe i zeznania odwołującego się).

W okresie od 20.06.1989 r. do 30.09.1998 r. L. K. pracował w Przedsiębiorstwie (...) w K. (1) na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego. Również ten zakład pracy potwierdził fakt pracy na stanowisku kierowcy takiego pojazdu wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w świadectwo pracy w szczególnych warunkach z 30.09.1998 r. z powołaniem klasyfikacji stanowiska według przepisów branżowych – zarządzenia nr 64 Ministra Komunikacji z 29.06.1983 r. – wykaz A, dział VIII, poz.2, pkt. 5, z tym, że sprecyzował by był kierowcą samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Z urzędu, z racji rozpoznawania podobnych spraw wiadome jest Sądowi, że Przedsiębiorstwo (...) zajmowało się wykonywaniem prac drogowych. Wykonywano też usługi transportowe związane z tą działalnością. Głównie przewożono kruszywo, kamień, masę bitumiczną i inne materiały do budowy i remontów dróg.

Odwołujący się pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca samochodów ciężarowych o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 ton. Początkowo był to (...) (12 ton), później T.(15 ton).

Jak wszyscy kierowcy miał na stałe powierzane określone pojazdy, ale okresowo, w zależności od potrzeb zakładu lub w zastępstwie powierzano inne. Czasem więc, w zastępstwie jeździł J.-cysterną po asfalt płynny do G. (Dowód – świadectwo z 30.09.1998 r. k 37 akt ZUS, akta osobowe, zeznania odwołującego się).

Zgodnie z art.184 ust.1 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. Nr 162 poz.1118 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art.32-34, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999 r.) osiągnęli:

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn;

oraz

2. okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27.

Stosownie do treści ust.2 emerytura ta przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do OFE.

Stosownie do treści art. 32 cyt. ustawy ubezpieczeni będący pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnieni w szczególnych warunkach przez co najmniej przez 15 lat, nabywali prawo do emerytury w wieku obniżonym o 5 lat od podstawowego, o ile udowodnili łączny staż ubezpieczeniowy określony w art. 27 cyt. ustawy wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn.

Zgodnie z ust. 4 tego przepisu wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust.2 i 3 przysługiwało prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych tj. rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zmianami).

Paragraf 2 powyższego rozporządzenia stanowi, że okresami prac uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy te stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Wobec braku stosownego

dokumentu przez sądem możliwe jest wykazywanie charakteru pracy wszelkimi dowodami przewidzianymi w przepisach kodeksu postępowania cywilnego.

Zgodnie z art.184 ust.1 cyt. ustawy odwołujący się, jako osoba urodzona po 31.12.1948 r. (...), powinien warunki stażowe tj. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach wykazać na dzień 01.01.1999 r. Poza sporem jest, że odwołujący się nie przystąpił do OFE. Jak wynika z danych ZUS na dzień 01.01.1999r. udowodnił wymagany 25 letni składkowy i nieskładkowy (łącznie 27 lat,5 miesięcy i 18 dni)

Powyższe świadectwa pracy w szczególnych warunkach wsparte o wiarygodne zeznania odwołującego się, spójne z danymi w aktach osobowych pozwalają na przyjęcie, że w okresie zatrudnienia zarówno w (...) Przedsiębiorstwie (...)w K. (1) (poza 3 miesiącami pracy na samochodzie terenowym) i w Przedsiębiorstwie (...)odwołujący się przez ponad 15 lat wykonywał pracę kierowcy uprawniającą do uznania jej za pracę w szczególnych warunkach jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Stanowisko kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony ujęte jest w dziale VIII pkt. 2 wykazu A stanowiącego załącznik przytoczonego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zmianami).

L. K.wniosek o emeryturę złożył w dniu 22.07.2013 r. Wiek 60 lat ukończył w dniu (...).

W tym stanie rzeczy Sąd przyznał mu prawo do emerytury od daty spełnienia ostatniego z warunków do tego świadczenia, czyli od osiągnięcia wieku emerytalnego uprawniającego do emerytury z cyt.art.184.

Zaskarżona decyzja podlegała więc zmianie i zgodnie z art.477¹⁴§2 k.p.c. orzeczono jak w wyroku.